

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

**Виконавчий комітет
Миргородської міської ради
Полтавської області**
вул. Незалежності, 17, м. Миргород,
Полтавська область, 37600

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Миргородської міської ради Полтавської області «Про затвердження в новій редакції Положення про єдиний податок» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Миргородської міської ради Полтавської області від 24.04.2018 № 145/14-09.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань бюджету, інвестицій та підприємництва та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

І. Пунктом 1 проекту рішення пропонується затвердити в новій редакції Положення про єдиний податок (додаток 1) (далі – проект Положення); пунктом 2 проекту рішення пропонується викласти в новій редакції Ставки єдиного податку для суб'єктів господарської діяльності – фізичних осіб, які здійснюють діяльність у м. Миргороді (додаток 2).

1. Так, підпунктом 12.3.4. пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України (далі – Кодексу) встановлено, що рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлених місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі, норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

Виходячи із норм пункту 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України бюджетний період для всіх бюджетів, що складають Бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети місцевого самоврядування), становить один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року.

Крім того, відповідно до статті 4 Кодексу, одним з принципів, на яких ґрунтується податкове законодавство України, є принцип стабільності – зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року.

Таким чином, враховуючи норми Бюджетного та Податкового кодексів України, органи місцевого самоврядування мають щорічно (до 15 липня кожного року) переглядати розміри ставок місцевих податків та зборів, що справляються в установленому Кодексом порядку, а відповідні ставки будуть діяти лише протягом року, на який прийняті.

Враховуючи вищевикладене, пропонуємо виключити з пунктів 1 та 2 проекту рішення слова «в новій редакції».

2. Пунктом 12.3 статті 12 Кодексу встановлено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів.

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному цим Кодексом (підпункт 12.3.1. пункту 12.3 статті 12 Кодексу).

Пунктом 293.2 статті 293 Кодексу, зокрема встановлено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності.

Крім того, зазначеною вище статтею Кодексу передбачено встановлення місцевими радами ставок єдиного податку для платників першої та другої груп. Ставки для платників податку третьої та четвертої груп є фіксованими, вони визначені та встановлені нормами Кодексу і не потребують додаткового встановлення рішеннями місцевих рад.

Таким чином, визначені по тексту проекту рішення норми щодо платників податків третьої та четвертої груп, пропонуємо виключити.

II. Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу регуляторного впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного

акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – постанова № 308).

1. У розділі I «Визначення проблеми» АРВ розробник обмежився текстовим описом проблеми, не навів даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, важливість та масштаб; також не зазначено сфери господарської діяльності, на які проблема справляє найбільш негативний вплив. Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

2. У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробником не проведено у кількісному (грошовому) виразі порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання, розробник не навів розрахунків витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення при сплаті єдиного податку, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного Миргородською міською радою способу.

3. Окремо зазначаємо, що в АРВ до проекту рішення не обґрунтовано ставки податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання та не наведено алгоритм їх визначення.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, серед іншого, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки єдиного податку встановлено на максимально допустимому рівні, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновки щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, держави та громадян. Даний факт в подальшому не дозволить оцінити об'єктивність та ефективність обраного розробником способу державного регулювання.

4. У розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» АРВ розробником проведено формальний вибір оптимального альтернативного способу, що, в свою чергу, не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держава; та принципом ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

5. Зміст розділу VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» АРВ суперечить проведеному нижче Тесту малого підприємництва.

6. Зміст розділу VII «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» АРВ суперечить змісту розділу 5 проекту Положення в частині визначення податкового (звітного) періоду.

7. У таблиці розділу VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ зазначено прогнозні статистичні показники на 2018 рік, колонка ж прогнозних показників на 2019 рік відсутня. Відповідно до пункту 10 постанови № 308, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом. Таким чином, у зазначеній таблиці АРВ прогнозні показники мають визначатися на бюджетний період, на який встановлюються ставки єдиного податку, тобто на 2019 рік.

8. У Тесті малого підприємництва (М-тесті) не розраховані адміністративні витрати суб'єктів господарювання на реалізацію вимог регулювання, зокрема, на здійснення процедур отримання первинної інформації про вимоги регулювання (наприклад, ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку) та організацію виконання вимог регулювання (наприклад, внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності).

Підсумовуючи вище викладене, пропонуємо привести проект рішення Миргородської міської ради Полтавської області «Про затвердження в новій редакції Положення про єдиний податок» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даного регуляторного акта та відповідності його принципам державної регуляторної політики.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К.М. Ляпіна